

STSJ de Catalunya de 12 de gener de 2006, recurs 431/2002**Límits de la negociació col·lectiva** (accés al text de la sentència)

El Tribunal reitera doctrina jurisprudencial consolidada d'acord amb la qual la negociació col·lectiva en l'àmbit de la funció pública està limitada pel marc normatiu regulador del règim estatutari dels funcionaris públics.

Amb paraules del TS, **"la rigidesa i uniformitat inherent al règim estatutari que emana de la legislació bàsica de l'Estat no permet que aquest bloc legislatiu sigui identificable amb una plataforma de mínims sobre la que puguin pivotar una constel·lació d'unitats negociadores pactant al seu lliure arbitri"**.

Els òrgans negociadors no poden assumir competències no transigibles o irrenunciables per l'òrgan que les té atribuïdes. **En la normativa rectora de la negociació col·lectiva del personal funcionari no té cabuda una possible negociació col·lectiva contrària a la norma legal vigent, o de millora, a diferència del que passa amb la negociació col·lectiva laboral.**

En aquesta sentència, el **Tribunal anul·la els següents acords:**

- Els que pacten un increment dels conceptes retributius que sobrepassa els límits fixats a la Llei de Pressupostos de l'Estat, i **aquells que creen conceptes retributius que difereixin dels fixats amb caràcter general per la legislació de funció pública.**
- Els que regulen les hores extraordinàries o que estableixen un complement de nocturnitat, en no estar aquests conceptes recollits a l'article 23 de la Llei 30/1984 ni a l'article 160 del Decret 214/1990. Els instruments per remunerar aquests serveis són, respectivament, les gratificacions per serveis extraordinaris i el complement específic.
- **Els que estableixen prestacions socials, ajudes i similars**, entenent el Tribunal que són contràries a dret aquelles que difereixen de les previstes per la normativa aplicable als funcionaris de l'Administració de l'Estat, d'acord amb la de la DF 2ª ap. 1 de la Llei 7/1985 i la DA 4ª del RD Legislatiu 781/1986.
- **Els que concedeixen als funcionaris avantatges socials**, com per exemple l'entrada gratuïta a instal·lacions esportives, museus o actes organitzats per l'Ajuntament, ja que suposa un avantatge injustificable del que no poden gaudir la resta de ciutadans.
- **Els pactes que permeten l'absorció de conceptes salarials** (consolidació de sou) en els mateixos termes que s'aplica en la legislació laboral.
- **Els que estableixen una durada de la jornada laboral diferent a la dels funcionaris de l'Administració de l'Estat**, que no es pot veure modificada ni a l'alça ni a la baixa (art. 94 LBRL).

En el mateix sentit, podeu veure la STSJ de Catalunya d'1 de març de 2006, recurs núm. 817/2001.